

Basın Açıklaması

Mısır Borç Kıskaçında, Ümmet Sömürülürken Egemenlik Gasp Edilmekte

Uluslararası Finans Enstitüsü'nün (IIF) Mısır'ın toplam borcunun yılın son çeyreği itibarıyla 316,5 milyar dolara ulaştığını; bir önceki çeyrekteki 302,5 milyar dolardan yalnızca üç ay içinde yaklaşık %5 artış gösterdiğini açıklaması, sıradan bir ekonomik veri değildir. Aksine bu veri, giderek boğulan ve nefessiz kalan bir ekonomik gidişatın tehlikeli bir göstergesidir. Borçluluk oranındaki bu hızlı sıçrama ve bunun gayrisafi yurt içi hasılaya oranı, devletin finansmanında borçlanmanın kalıcı bir temel direk haline geldiğini ve bağımlılığın boyutunu ortaya koymaktadır.

Mısır'da borç artık soğuk raporlarda tartışılan mali bir rakam olmaktan çıkmış; halkın boynunda sallanan bir kılıca, ülkenin servetlerini yağmalamanın ve siyasi iradesini boyunduruk altına almanın doğrudan bir aracına dönüşmüştür. Borcun üç ayda 316,5 milyar dolara fırlaması, ekonominin ıslah değil çöküş yolunda, kalkınma değil bağımlılık rotasında ilerlediğinin sarsılmaz bir kanıtıdır.

Bu rakamlar öyle rejimin iddia ettiği gibi “geçici zorluklar” değildir, aksine temeli faizli borçlanmaya dayanan, ülkeyi küresel kapitalist nizamın çarklarına bağlayan yozlaşmış bir ekonomik modelin gerçekliğidir. Bu modelde devlet, insanların işlerini güden bir çoban olmaktan çıkıp, uluslararası alacaklılar lehine çalışan bir vergi tahsildarına ve borç aracısına dönüşmüştür. Borç; üretken bir ekonomi inşa etmek, gerçek sanayi kurmak için değil; kronik açıkları kapatmak, gösterişli projeleri finanse etmek ve serveti yönetemeyen bir sistemin gediklerini yamamak için kullanılmaktadır.

Genel bütçe artık borç servisinin (faiz ödemelerinin) esiri olmuştur. Her yıl milyarlarca dolar faiz ödemesine gitmekte; bu yük zenginlerden önce fakirlerin omzuna bindirilmektedir. Fiyat artışları, yeni vergi kalemleri ve temel harcamalardaki kısıntılar; halkın iradesi dışında alınmış kararların faturası doğrudan halka ödetilmektedir. İnsanlar, kararına ortak olmadıkları tercihlerin bedelini ödemeye zorlanırken, bu politikalar mecburiyet veya reform ambalajıyla halka sunulmaktadır. Oysa hakikatte bunlar, alacaklıların dayattığı teslimiyet şartlarıdır.

Sömürgeci uluslararası nizamda dış borç, mali bir yükümlülüğün ziyade siyasi bir prangadır. Alınan her yeni kredi; yeni şartlar, iç işlerine daha fazla müdahale ve egemenlikten daha fazla taviz demektir. “Ekonomik Reform” denilen şey, ekonominin ümmetin maslahatına değil, sömürgeci mali kuruluşların çıkarına göre yeniden dizayn edilmesidir. Yerel borçlanma ise bankacılık sistemini hükümetin finansman aracına dönüştürmüş; böylece özel sektör boğulmuş, sanayi gerilemiş ve kalkınma ufku kararmıştır.

Borcun gayrisafi yurt içi hasılanın dörtte üçüne yaklaşması bir güven tablosu değil, bir tehlike çanıdır. Bu durum, herhangi bir dış şokun (küresel faiz oranlarının artması, döviz kıtlığı, gıda ve enerji fiyatlarındaki dalgalanma) yeni enflasyon dalgalarını tetiklemeye, paranın değerini düşürmeye ve yoksulluğu derinleştirmeye yeteceği anlamına gelir. O zaman bu sarmalın tek çözümü olarak yine daha fazla borçlanma gerçekleşecek, böylece ekonomi, krizleri çözmek yerine krizleri biriktiren kısır bir riba döngüsüne girecektir.

Asıl sorun, kısmî yönetim hataları değildir; aksine parayı ihtiyaçların değişimini kolaylaştıran bir araç değil de para üreten bir meta haline getiren faize dayalı bir ekonomik sistemin benimsenmesidir. Bu sistem doğası gereği serveti halklardan emmekte, onu bir azınlığın elinde toplamakta ve zayıf devletleri bağımlı pazarlara ve daimî ödeme kaynaklarına dönüştürmektedir. Mısır bu çerçeveye mahkûm kaldığı sürece, “iyileşme veya toparlanma” adına söylenen her söz, rakamların kısa sürede yalanlayacağı bir medya illüzyonundan ibaret kalacaktır.

Bu gidişatın devam etmesi; daha ağır krizlerin yaşanacağı, halkın üzerindeki baskının artacağı, daha fazla kamu varlığının satılacağı, geri kalan tesislerin özelleştirileceği ve belki de krizleri daha da derinleştiren şartlarla borçların zorunlu olarak yeniden yapılandırılacağı bir sürecin habercisi olacaktır. Tüm bunlar halka kaçınılmaz bir kader olarak sunulsa da aslında yozlaşmış bir ekonomik sisteme rehin olmanın doğrudan bir sonucudur.

Ey Mısır Kinane halkı! Bilin ki yaşadığınız bu pahalılık ve darlık tesadüfi bir olay değildir. Aksine borç, riba ve mülkiyet hürriyeti üzerine kurulu sistemin acı meyvesidir. Parçalanmış rakamların diline ve ertelenmiş iyileşme vaatlerine aldanmayın. Yaşamsal onurunuzu geri kazanmak; sorunun ayrıntılarda değil temelde olduğunu, kurtuluşun fasit bir nizamı yamamakla değil onu kökünden değiştirmekle, sizi soymayan ve işlerinizi güden bir ekonomi kurmakla mümkün olduğunu idrak etmekle başlar.

Ey Kinane askerleri! Siz bu ümmetin gücü ve kalkanı, bu halkın eti ve kemiğisiniz. Onların yandığı ateşle yanıyor, onların çektiği acıyı çekiyorsunuz. Orduların gücü silah sayısıya veya mühimmat yığmakla değil; akidesinin gücüyle, Ümmetinden yana ne kadar tavır aldığıyla, onun derdini ne kadar taşıdığıyla ve kendisine dayatılmak istenen projenin ne kadar farkında olduğuyla ölçülür. Borçlara ipotek edilmiş bir ekonomiyi koruyan ve bağımlılığa yol açan bir gidişata bekçilik eden bir ordu, ülkeyi korumuş olmaz; bilakis krizin bekçiliğini yapmış olur.

Ülkeyi korumak sadece sınırlarda olmaz; egemenliği muhafaza etmekle, ülkenin kararları dışarıdan yönetilen ve kaynakları bitmek bilmeyen faizci borçları ödemeye tahsis edilen ülkeyi alacaklıların elinde bir rehine olmaktan kurtarmakla olur. Ülkenin servetlerini Batı'ya peşkeş çeken ve faizle yönetilen bir ekonomi, devleti içeriden zayıflatır, kararlarını prangalar ve askeri gücü ruhsuz bir araca dönüştürür. Ümmet derinlemesine tükenirken, bu askeri güç sadece görünürdeki istikrarı korumak için göreve çağrılır.

Ümmetinizin üstünde değil, yanında olun; onun acılarından kopuk değil, acılarıyla dertlenin. Gücü hakkın hizmetine veren, silahı onur ve izzetin emrine amade kılan, kararı fon sağlayıcıların şartlarından değil Ümmetin iradesinden alan o büyük uygarlık projesini omuzlayın. Ümmet sizden sadece disiplin değil, uyanıklık bekliyor. Sizden görevinizin dışına çıkmanızı değil; hakka yardım etmek, egemenliği korumak ve gelecek nesilleri himaye etmek için görevinizi hakkıyla yerine getirmenizi talep ediyor.

Unutmayın ki Ümmetin tarihinde ölümsüzleşen ordular, silahça en güçlü oldukları için değil; en sadık duruşu sergiledikleri, en net vizyona sahip oldukları ve insanları zulümden adalete, bağımlılıktan kurtuluşa, beşerî sistemlerin karanlığından İslam'ın aydınlığına ve adaletine çıkaran uygarlık projesine en sıkı şekilde bağlı oldukları için ölümsüzleşmişlerdir. Bu sorumluluğun gereğini yerine getirin! Ümmetin omzuna yük bindiren bu sürecin bekçileri değil, İslam'ın ve onun devleti olan Nübüvvet metodu üzere Raşidi Hilafet'in gölgesinde Ümmetin izzetini, iradesini ve kerametini geri kazanmasının yardımcıları olun.

“Allah, size, emanetleri mutlaka ehline vermenizi ve insanlar arasında hükmettiğiniz zaman adaletle hükmetmenizi emrediyor.” [Nisa 58]

حزب التحرير

Hizb-ut Tahrir

Mısır Vilâyeti

Medya Bürosu

Adres: 31 el-Cela Caddesi, Kahire | **Tel:** (+20) 22 738076- 511 985 7010 | **E-Mail:**

hizb.ut.tahrir.eg.gmail.com

www.hizb-ut-tahrir.org | www.hizb-ut-tahrir.info | www.hizb.net | www.turkiyevilayeti.com